

Jeg synes bare, at jeg i al stilfærdighed vil gøre opmærksom på, at når fru Elisabeth Arnold får gransket kalenderen, så vil hun se, at det forslag om en tidlig folkeafstemning bare ikke kan lade sig gøre på demokratisk vis.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg mener ikke, at de kalenderproblemer så meget er Det Radikale Venstres, som det måske er regeringens problemer. Der skal jo også presses et folketingsvalg ind i den kalender, det nævnte hr. Keld Albrechtsen vist ikke engang, men det skal altså også med i kalenderen, så selvfølgelig er kalenderen presset. Men jeg har ikke noget som helst imod også at diskutere sammenlægning af en EU-folkeafstemning med en anden afstemning; det kunne vel også godt tænkes. Det har jeg ikke noget som helst imod, det er vi åbne for at diskutere.

Men jeg vil godt sige, at Det Radikale Venstre er helt enig med de europaparlamentsmedlemmer fra Socialdemokratiet og Venstre, som i går, efter at Europa-Parlamentet havde vedtaget traktatudkastet, sagde, at der burde komme en forholdsvis hurtig afstemning. Det er vi altså enige i.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Tak til fru Elisabeth Arnold.

Så er det fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KD):

Kristendemokraterne er enige i de helt overordnede europapolitiske visioner, der er udtrykt i det nationale kompromis. Vi lægger samtidig vægt på, at den danske europapolitik bygger og også fremover bør bygge på et bredt parlamentarisk grundlag.

I KD kan vi se både fordele og ulemper ved EU-forfatningstraktaten. Dem har vi vejet op imod hinanden, og hos os har vi vægtet fordele og ulemper således, at ulemperne havde en lille overvægt, og derfor er KD's holdning til forfatningen, at vi ikke kan anbefale et ja til den.

Når vi ikke deltager i det nationale kompromis, skyldes det delvis denne beslutning, vi har taget som parti, men også at kompromiset kun imødegår én af vores indvendinger mod forfatningstraktaten, nemlig passerellen, samt at denne imødegåelse reelt kun vil have beskedne konsekvenser, for det nationale kompromis ændrer jo som sådan absolut intet ved EU-forfatningstraktaten.

Med aftalen om, at aftaleparterne har veto mod brug af passerellerne, imødegås rigtignok en af befolkningens vigtigste indvendinger mod EU, nemlig at EU er en glidebane mod mere integration, men samtidig tager papiret ikke stilling til, at fleksibilitetsparagraffen fortsat er en del af traktatgrundlaget. Med stor sandsynlighed vil fleksibilitetsbestemmelsen blive anvendt hyppigere end passerellerne efter forfatningstraktatens ikrafttrædelse.

Kl. 16.40

Traktatens navn og symboler, der associerer til en statsdannelse, er også et område, som vi i KD ikke bryder os om. Ordet forfatning eller forfatningstraktat indgår faktisk slet ikke i det nationale kompromis, selv om traktatens navn er Traktat om en Forfatning for Europa. I stedet kaldes teksten konsekvent blot for Traktaten. Det nationale kompromis imødegår på dette punkt ikke befolkningens frygt for et statsopbygningsprojekt, og en fortielsesstrategi mener vi ikke er vejen frem.

Vi ser også frem imod potentielle konflikter som følge af, at Charter om Grundlæggende Rettigheder indskrives i EU-traktaten. Baggrunden for udarbejdelse af et charter om grundlæggende rettigheder i 1999 var jo uløste konflikter mellem EF-Domstolen og de nationale domstole, særlig den tyske. Der har været konflikter mellem højesteretter og EF-Domstolen i flere lande, bl.a. Danmark, Italien og Belgien.

Denne og andre spændinger som forholdet mellem EF-Domstolen og de nationale højesteretter og forfatningsdomstole, forholdet mellem EF-Domstolen og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og forholdet mellem EF-Domstolen og EU's politiske institutioner afklarer det nationale kompromis jo ikke, selv om de kan blive afgørende i de kommende år. Det mener vi er en alvorlig mangel.

Det nationale kompromis kan selvsagt ikke ændre forfatningstraktaten overhovedet, og forfatningstraktaten er jo også den tekst, befolkningen skal tage stilling til.

Selv om vi anerkender, at der er positive nykabelser i forfatningstraktaten, finder vi det også stadig væk negativt, at der ud nævnes en fast formand for EU, hvilket svækker det roterende EU-formandskab, som er med til at sikre EU's folkelige forankring og legitimitet, og det, at der udpeges en europæisk udenrigsminister, ser vi også som noget negativt.

Jeg har her nævnt en række negative elementer, som det nationale kompromis ikke imøde-